

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ระยะทาง ๒ กิโลเมตรแรก ไม่เกิน ๒๕ บาท และกิโลเมตรต่อ ๆ ไป ไม่เกินกิโลเมตรละ ๕ บาท

(๒) ระยะทางเกินกว่า ๕ กิโลเมตรขึ้นไป อัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารให้เป็นไปตามที่ผู้ขับรถและคนโดยสารตกลงกัน

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการประจำท้องที่ ตามมาตรา ๒๓/๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีอำนาจกำหนดค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในข้อ ๑ (๑) และกำหนดวิธีการในการแสดงค่าจ้างบรรทุกคนโดยสาร ณ สถานที่
รองรับคนโดยสาร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ชัยนันทน์ เจริญศิริ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถจักรยานยนต์สาธารณะได้ ประกอบกับการที่ผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะสามารถกำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารเอง อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับคนโดยสาร ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารเกิดความเป็นธรรม และมีอัตราที่เหมาะสมกับการให้บริการในแต่ละพื้นที่ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้